

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעט" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף כ.

1. **כיוור שלא שקעו וכו'**, ויש להקשות היאך היו משקעין הכיוור, הא ברמב"ם בית הבחירה א' ה מנה כיוור בכלל כלי המקדש, והכל נכלל במצות 'ועשו לי מקדש', ונמצא שכמשקעו מבטל העשה?

ע"ב

1. **את"ל לינה לא פסלה, דלא פריש אבל יציאה וכו'**, והנה ידועה שיטת הרמב"ם דכל את"ל פשיטותא היא וא"כ למ"ד לינה פוסלת, כ"ש יציאה, וקשה דהרמב"ם פסק דלינה פוסלת, ואעפ"כ כתב דאם יצא ועבד עבודתו כשירה?
2. **קידש ידיו ורגליו ונטמאו, ופרש"י דנגע בפיגול או נותר, וקשה, הא אין טומאת ידיים במקדש?**

התשובות

1. כן הקשה **בח"י הגר"ז**, והנה לספורנו שמות ל' יח' שכיור אינו בכלל כלים לא קשיא, וכן לשיטת הרמב"ן השגות לספר המצוות ע' לג' שאין הכלים מעכבין את הבית נמי ל"ק, **ולשיטת הרמב"ם י"ל** או דריצפת הבור היתה קדושה בקדושת עזרה, או נימא להיפוך שבכיוור אין דין מקום מסויים אלא בין האולם ולמזבח ואפילו כשהוא בתוך הבור, ולכן חשיב על מקומו.

ע"ב

1. **השפת אמת כתב** דגם למ"ד לינה פוסלת יש צד שביצא כשר, דבידו לחזור, **והאחרונים תלו** את האת"ל של הגמרא בטעמי הספק אם הוא יוצא או היסח הדעת, ועל הצד שלינה פוסלת גם יש ספק משום פסול יוצא, ע"י באחרונים שהבאנו בבאורים בבאור מחלוקת רש"י ותוס'.
2. תירץ **המצפה איתן** שאין טומ"י במקדש היינו לגבי לטמא את הקדשים אבל לא להתיר עבודה, **וביאר הקה"י** דהכוונה שאינם מטמאות ולא שאינם טמאות, וע"ע **מקדש דוד** כו' ו'.

הערות, הארות, ומראי מקומות

מהו דתימא הני מילי עבודה דמיעכבא כפרה, והקשה בשיטמ"ק הלא יליף לעיל יח. שלא רחוק ממחוסר בגדים ונילף מיניה לכל עבודה?, **ע"י קרן אורה טהרת הקודש וצאן קדשים** מה שתירצו, וע"ע **שפת אמת**.

כיון דקדוש להו בכלי שרת מיפסלי, ומבואר שיש למי הכיוור קדושת הגוף, ע"י משך חכמה שמות מ' יא' שמעילה לית בהו, ובאבי עזרי כלי המקדש ח' א' ביאר שעדיף מבגדי כהונה שאין בהם קדושת הגוף כיון שהם מכלי המקדש, והאם צריך קידוש פה, ע"י **מקדש דוד** לה' ג' ושיעורי הגר"ד כאן.

ובענין מי סוטה דנשפכים אם אמרה טמאה אני אחר שנמחקה המגילה, ובירושלמי סוטה ג' ג' מבואר דמותר לגבל בהם את הטיט, והרי הם קדושים?, **וביאר** שם השיירי קרבן דהוי כנעשה

מצוותו, עיי"ש רידב"ז, ובח"י הגר"ז שם דף טו: ביאר דאחר שנלקחים המים למי סוטה זה עצמו מפקיע קדושתם, ועיי"ש מה שתלה בזה המחלוקת שם בירושלמי ב' ב' האם מי סוטה נפסלים בלינה, וע"י מה שהביא שם בשם הגר"ד, וע"י אבי עזרי סוטה ד' יב'.

מוכני לכיור, ומהו אותו מוכני, ע"י רמב"ם וראב"ד בית הבחירה ג' יח', אם הוא הכלי בו היו משקעים, או הגלגל אתו היו מורידין, ע"י כסף משנה שם, וע"י תויו"ט תמיד א' ד' (וביומא ג' י') וערוך לנר סוכה נ. וע"י אבן האזל מה היה קודם בן קטין.

שלא יפסלו מימיו, וברש"י יומא לו. כתב דאינו כבוד קדשים שיפסלו מים קדושים, וע"י אבן האזל ביה"ב ג' יח' שתמה למה לא יליף ממשמרת תרומותי שנאמר גם על קדשים, ע"י קוב"ש פסחים סו'.

והיאך היה עוזר שלא יפסל, ע"י רש"י ד"ה מוכני שהוא מדין ביטול, ובתוס' כא. ד"ה כיוור כתב שהוא מדין זריעה, וע"י ברכת פרץ פרשת קרח שדן בענין.

מקרות הגבר ועד צפרא לא פסלה לינה, ולפי המבואר ברש"י קרות הגבר הוא קודם עלות וצפרא הוא עלות השחר, אמנם הרמב"ם תמו"ס ב' יא' כתב שתרומת הדשן הוא משעלה עמוד השחר, וקשה סוגיין שלפי זה לא שייך כלל פסול לינה אחר עמ' השחר, ע"י קרן אורה, ובגליון רעק"א על הרמב"ם שם תי' דפסול לינה לרמב"ם הוא מהנץ החמה, וכן דקדק מלשונו בהל' ביאת מקדש ה' ט'.

בכל סוגיא זו ע"ע ביומא כב. ובגבורת ארי שם, וע"י אבי עזרי ביאמ"ק ה' ט' ובקרן אורה כאן.

מיהרו וקדשו ידיהם ורגליהם מן הכיור, ובשביל איזו עבודה?, ע"י **מקדש דוד** לב', וח"י הגר"ז.

ע"ב

איבעיא להו, יציאה מהו שתועיל, ונחלקו רש"י ותוס' האם פסולו כשאר יוצא חוץ למחיצתו, או משום היסח הדעת, וקשה לרש"י הלשון 'אבל יציאה דפריש, אסוחי מסח דעתיה', ע"י קרן אורה, ח"י הגר"ז, אבי עזרי ביאמ"ק ה' ד' מה שביארו בדבריו.

שיצא להסך רגליו, וע"י רש"י שטעון קי"ר בגלל שצריך לשפשף ניצוצות, ע"י שפ"א, וע"י מנחת חינוך מצוה קו' לפ"ז מה יהיה הדין בלא שפשף, ועיי"ש עוד לדון בדברי הרמב"ם ביאמ"ק ה' ה' דטעון טבילה, וע"י בשיעורי הגר"ד שהביא לתרץ בשם הגר"ז דכיון שכל הטובל מקדש יו"ר והוא מחוייב טבילה ולכן מחוייב גם בקי"ר.

ע"י בית הלוי סי' ה' אות ב' ואילך שדן בארוכה שלכאורה טעון קי"ר בגלל לבישת הבגדים, כיון שלכאורה אסור להסיך רגליו בבגדי כהונה, עיי"ש שדן בארוכה בדברים אלו.

שאני פרה הואיל וכל מעשיה בחוץ לא פסלה לה יציאה, ויש להסביר זאת ב-ב' אופנים, א. כיון שפסול יוצא לא נאמר בפרה עצמה, לכן גם הקידוש לעבודת הפרה יכול להעשות בחוץ ולא יהיה פסול יוצא (מרן ר"ז הלוי. עמ' סג'), ב. שיוצא פסול בגלל שיצא חוץ למחיצתו, ובפרה שכל מעשיה בחוץ אין לה את אלו המחיצות (דבר אברהם ח"א ז' ו').

כגון דאיטמי סמוך לשקיעת החמה, נקט לה אופן זה שאז אין היסח הדעת, וע"י רמב"ם ביאמ"ק ה' ו' שהעמיד באופן שאכל ושתה משקין טמאים שנטהר מיד עם טבילתו וא"צ הערב שמש, וע"י אבן האזל שתמה למה לא הביא ציור הגמ', וע"י מרומי שדה שהגמ' לא הביאה את הה"ת של הרמב"ם, משום שאז הסיח דעתו בידיים ע"י מעשיו.